

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Sōkratus Scholastiku Kai Ermeiu Sozomenu Ekklesiastikē Istoria

Socrates <Scholasticus>

Mogvntiae, 1677

Caput III. De primo exilio Pauli Constantinopolitani.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14233

gendum est, de Ario videlicet affectis: aut si de Ario ipso accipiatur, non in Synodo Ierolymitana id factum esse dicemus, sed in priore aliquo conventu. Certe diu ante Synodum Ierolymitanam Arium & socios ab Eusebianis in communionem receptos fuisse testatur Athanasius in dicto libro de Synodis. Cæterum ex epistola Synodica Concilii Ierolymitani satis aperte colligitur, Episcopos non de Ario ipso, sed tantum de Ario gregalibus locutos esse. Scribunt enim in ea epistola, se literas Imperatoris Constantini accepisse, quibus ipsos hortabatur, ut pacem & concordiam in Ecclesia refarcirent, utque Ario sodales & sectatores placido & pacato animo susciperent: quorum rectam ac sinceram esse fidem, tum viva ipsorum voce, tum libello sibi ab ipsis porrecto cognoverat. Quem quidem libellum Constantinus suis ad Synodum literis subiecit. Quod si de Ario Constantinus & Episcopi illi loquerentur, cur Constantinus Arium postea Constantinopolim evocasset, ut de ejus fide inquireret, idque post synodale iudicium, & post ipsius suffragium. Cur Alexander Episcopus Arium post hæc in Ecclesiam admittere recusasset, qui celeberrimæ Synodi iudicio in communionem admissus fuerat, & Imperatoris iudicio comprobatus. Præterea Athanasius in epistola ad Serapionem, testatur se consultum fuisse à Serapione de quadam questione, quæ in Ægypto exorta fuerat, utrum Arius in communionem & pace Ecclesiæ diem extremum obiisset. Negat id Athanasius in dicta epistola. Quod si Arius ab Hierolymitano Concilio ad pacem & communionem Ecclesiæ admissus fuisset, nunquam profecto id negasset Athanasius, nec Serapion id ignorare potuisset. Neque enim obscura fuit fama Synodi Hierolymitanæ, sed longe omnium celeberrima, & cum Nicæna Synodo comparanda, si Eusebio credimus: quippe quæ ex omnibus Romani Imperii provinciis ad dedicationem regalis basilicæ à Principe esset congregata. Postremo Athanasius in dicta ad Serapionem epistola, mortem Ario commemorans, ait se quidem tunc temporis non adfuisse Constantinopoli cum Ario è vivis sublatus est, sed Macarium Presbyterum, qui illic aderat, cuncta ad ipsum scripsisse. Atqui Macarius Presbyter Athanasii, fuit in urbe Constantinopolitana eo tempore, quo Eusebiani conjuratione facta cum Meletianis adversus Athanasium, de lineæ vestis canone eum apud Constantinum Imperatorem accusarunt. Testatur hoc Athanasius in Apologia secunda adversus Arianos pag. 778. & post eum Socrates in libro primo historię Ecclesiasticæ. Nec post id temporis Macarium Alexandrinum Presbyterum Constantinopolim venisse legimus. Hæc autem prima Athanasii accusatio aliquot annis præcessit Synodum Tyri. Ad quam depellendam & confutandam Athanasius Macarium & Arium Presbyteros suos misit Constantinopolim. Baronius in Annalibus id factum refert anno 329. Natalis Dominici.

CAPUT III.

De primo exilio Pauli Constantinopolitani.

Mortuo Alexandro Constantinopoleo Episcopo, quem anno Christi 331. obiisse existimamus, Paulus in ejus locum successit. Qui tamen in Synodo Tyrensi depositioni Athanasii subscripsit, nihilominus ab Arianis & præcipue ab Eusebio, qui sedis illius cupiditate flagrabat, per fraudem & calumniam appetitus est. Ac primo quidem Macedonium Presbyterum Ecclesiæ Constantinopolitanæ adversus eum incitarunt, qui Paulo confictum, nescio quod crimen objiceret. Cæterum adeo leve erat, quod ab accusatore intendebatur, ut pendente accusatione, nihilominus accusator cum reo communicaverit. Verum Eusebiani rem urgere non destiterunt, propterea quod Eusebius Nicomedienfis sedem illius rapere contendebat. Paulum igitur calumniari apud Principem Constantinum non cessarunt, donec ille aures nimium faciles Eusebians præbens, Paulum in Pontum relegavit, quemadmodum supra retulimus ex Athanasio in epistola ad solitarios. Id gestum est anno Christi 336. Neque enim citius id fieri potuit, cum Paulus anno 335. Concilio Tyrensi interfuerit. Ad hæc Athanasius se tum adfuisse scribit, cum Paulus à Macedonio accusatus est. Hæc autem accusatio, ut ex Athanasii narratione colligitur, satis longo tempore perseveravit. Proinde non ante annum Domini 336. Paulus in exilium missus videtur. Adde quod Athanasius in dicta epistola universos Episcopos, qui Constantino maximo regnante per fraudem & calumnias Arianorum in exilium pulsi sunt, ordine recensens, in Paulo Constantinopolitano Episcopo narrationem suam claudit. Orditur enim ab Eustathio Antiochenæ urbis Episcopo, quem nos in annotationibus Eusebians, anno Christi 329. aut certe 330. relegatum fuisse demonstravimus. Post hunc Eutropius Episcopus Hadrianopoleos Eusebians annitentibus, suffragante ipsis Basilio, quæ nupta erat Constantio fratri Constantini Maximi, pulsus est in exilium. Post hæc Euphration Balnearum Episcopus, Cymatius Palti, alter item Cymatius Antaradi, Asclepas Gaza, Cyrus Berceæ in Syria, Diodorus Naissi, Domnio Sirmii, Hellanicus Tripoleos Episcopi, eo quod hæresin Arianam odio prosequi tantummodo visi essent, alii fictis criminibus, alii nullo ipsis objecto crimine, rescripto Principis Ecclesiæ suis pulsi sunt, suffectis in eorum locum, qui Arianæ perfidiæ favebant. Marcellus deinde recensetur ab Athanasio, ac postremus omnium Paulus Episcopus Constantinopolitanus. Marcellus quidem anno Christi 336. relegatus est post Synodum Constantinopolitanam, in qua depositus fuerat ac damnatus. Eodem fere ordine Athanasius supradictos Episcopos factione Arianorum relegatos enumerat in Apologetico de fuga sua; ubi pro Cymatio Antaradi Episcopo Carterium

